

Me rõõmu ja joovastust tunneme aina

Rõõmsalt ♩ = 100-120

1. Me rõõ-mu ja joo-vas-tust tun-ne-me ai-na, ei vöö-rai-na
 2. Meil aus-tus ja ar-mas-tus üks-tei-se vas-tu, me ü-hes-koos
 3. Me toe-tu-me a-la-ti Sul-le, Je-hoo-va, Sa kind-la-na

kau-aks me kõn-di-ma jää. Head uu-di-sed pääst-mi-sest
 pa-tu-seid teid väl-di-me. Kui pa-tu-sed kar-da-vad
 ju-hid meid vii-ma-sel a'al. Kui nuht-lus ja löi-kus on

an-tud on tea-da ja lu-nas-tus-tund vars-ti on tu-le-mas.
 Is-san-da ko-hut, siis õig-la-sed oo-ta-vad Ta tu-le-mist.
 lõp-pen'd me se-as, siis tõu-se-me ü-les-se me va-ba-na.

Kui kõik, mis on lu-ba-tud, täi-tub nüüd lõ-puks, siis ku-ri meid
 Kui kõik, mis on lu-ba-tud, täi-tub nüüd lõ-puks, siis ku-ri meid
 Siis kõik, mis on lu-ba-tud, täi-tub nüüd lõ-puks ja ing-lid meid

ii - al ei ko - ha - ta saa. Kui muu - tub me maa kau - niks
 ii - al ei ko - ha - ta saa. Kui muu - tub me maa kau - niks
 ta - e - vas ü - len - da - vad. Nüüd muu - tub me maa kau - niks

Ee - de - ni ai - aks, siis Iis - ra - el ko - ju võib taas pöör - du - da.
 Ee - de - ni ai - aks, siis Iis - ra - el ko - ju võib taas pöör - du - da.
 Ee - de - ni ai - aks ja Pääst - ja o - ma rah - va siis taas ü - hen - dab.

Sõnad: William W. Phelps, 1792–1872

Viis: Henry Tucker, 1826–1882

Moosese 7:61–67

10. usuartikkel